

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς: Υπουργό Εσωτερικών Αποκέντρωσης & Ηλεκτρονικής
Διακυβέρνησης

14701

11.4.11

ΘΕΜΑ: << Κάλυψη μέσω Α.Σ.Ε.Π. μίας κενής θέσης Ειδικευμένου Ιατρού Εργασίας στον Δήμο Παπάγου – Χολαργού με την υπ' αριθ. ΣΜΕ 1/2011 για τη σύναψη ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΜΙΣΘΩΣΗΣ ΕΡΓΟΥ >>.

Από τις 4/4/2011, ημέρα Δευτέρα, έως τις 13/4/2011, ημέρα Τετάρτη, μπορούν οι ενδιαφερόμενοι Ιατροί Εργασίας να υποβάλλουν στον Δήμο Παπάγου - Χολαργού τις αιτήσεις τους για την κάλυψη μίας θέσης διάρκειας 12 μηνών.

Ήδη από το 1985, με τον Ν. 1568/85 περί " Υγιεινής και ασφάλειας των εργαζομένων ", προβλέπεται, απαραιτήτως, η ύπαρξη του Ιατρού Εργασίας στις επιχειρήσεις για την προάσπιση της ψυχικής και σωματικής υγείας των εργαζομένων.

Το π.δ. 213/1986, όπως και το π.δ. 415/1994, καθιέρωσε την ιατρική ειδικότητα της Ιατρικής της Εργασίας για τη λήψη της οποίας ο απαιτούμενος χρόνος άσκησης ορίστηκε σε 4 έτη.

Και φθάνουμε στο σήμερα, όπου με τον Ν. 3850/2010 " Κύρωση του Κώδικα νόμων για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων ", και συγκεκριμένα στο άρθρο 16 ορίζεται πως " Ο ιατρός εργασίας πρέπει να κατέχει και να ασκεί την ειδικότητα της ιατρικής της εργασίας, όπως πιστοποιείται από τον οικείο ιατρικό σύλλογο.

Κατ' εξαίρεση, τα καθήκοντα του ιατρού εργασίας, όπως αυτά προβλέπονται στον παρόντα κώδικα, έχουν δικαίωμα να ασκούν: α) Οι ιατροί χωρίς ειδικότητα, οι οποίοι στις 15.5.2009 είχαν συμβάσεις παροχής υπηρεσιών ιατρού εργασίας με επιχειρήσεις και αποδεικνύουν την

άσκηση των καθηκόντων αυτών συνεχώς επί επτά τουλάχιστον έτη. β) Οι ιατροί οι οποίοι στις 15.5.2009 εκτελούσαν καθήκοντα ιατρού εργασίας χωρίς να κατέχουν ή να ασκούν τον τίτλο της ειδικότητας της ιατρικής της εργασίας, αλλά τίτλο άλλης ειδικότητας ''.

Η ενδεικτική αναφορά στους ισχύοντες νόμους έγινε για να τονιστεί πως το ίδιο το Κράτος, εδώ και 25 χρόνια από το 1986, έχει εκλάβει, πολύ σωστά, πως η Ιατρική της Εργασίας αποτελεί έναν κλάδο της Ιατρικής ιδιαίτερα σημαντικό και ξεχωριστό, καθώς άπτεται του καθημερινού ελέγχου, σωματικού και ψυχικού, της υγείας των εργαζομένων στις διάφορες επιχειρήσεις. Για τον λόγο αυτό, άλλωστε, όρισε ως χρόνο λήψης της ειδικότητας αυτό των 4 ετών.

Μάλιστα, σύμφωνα η Υ7α/ΓΠ.οικ. 112498, που εξεδόθη κατ' εξουσιοδότηση του ν. 3762/2009 και αναφέρεται στους όρους και τις προϋποθέσεις για την απόκτηση της εν λόγω ειδικότητας από ιατρούς άλλων ειδικοτήτων, θέτει πολύ αυστηρά κριτήρια για την απόκτηση αυτής και αφού πρώτα ειδικευθούν (οι ιατροί άλλων ειδικοτήτων που επιθυμούν να γίνουν ιατροί εργασίας) στους τομείς που ορίζει για 33 μήνες!

Περαιτέρω, η πρόσληψη των Ειδικευμένων Ιατρών Εργασίας στους Δήμους γίνεται με τη διαδικασία και τα κριτήρια που προτάσσει το Α.Σ.Ε.Π. Η κατάταξη των υποψηφίων Ιατρών γίνεται με πρώτιστο κριτήριο αυτό της εντοπιότητας!!

Και εδώ ακριβώς αρχίζει το παράλογο, αφού παρατηρείται το φαινόμενο να προσλαμβάνονται ως Ιατροί Εργασίας στους διάφορους Δήμους ιατροί οι οποίοι, κατά τη συντριπτική τους πλειοψηφία, όχι μόνο δεν κατέχουν την εν λόγω ειδικότητα, αλλά ούτε καν τις προϋποθέσεις που τάσσει η ως άνω Υ7α/ΓΠ.οικ. 112498, παρά μόνο την εντοπιότητα!!

Με λίγα λόγια, προσλαμβάνονται ως Ιατροί Εργασίας όχι αυτοί που κατέχουν τα Κύρια Προσόντα, που τάσσει η προκήρυξη, αλλά όσοι διαθέτουν τα Επικουρικά Προσόντα, αρκεί να είναι δημότες του εκάστοτε Δήμου που διενεργεί τον διαγωνισμό!!

Πρόκειται για μια υποβάθμιση του ίδιου του Ιατρού Εργασίας, που κατέχει την ειδικότητα, ως επιστήμονα και ως άνθρωπο. Κυρίως, όμως, πρόκειται για μια ευθεία παράβαση και καταστρατήγηση του νόμου που το ίδιο το Κράτος θέσπισε και που ορίζει πως μόνο Κατ' εξαίρεση, και μόνο στην περίπτωση μη εύρεσης Ειδικευμένων Ιατρών Εργασίας, έχουν δικαίωμα να τους υποκαταστήσουν ιατροί άλλων ειδικοτήτων με τους όρους που τάσσονται.

Κατόπιν τούτων ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

- 1) Πώς διασφαλίζεται, κάτω από αυτές τις συνθήκες πρόσληψης, η ποιότητα παροχής των ιατρικών υπηρεσιών στους εργαζόμενους και υπαλλήλους των Δήμων από ιατρούς που, επί της ουσίας, δεν είναι Ειδικευμένοι Ιατροί Εργασίας;
- 2) Γιατί οι εργαζόμενοι στους Δήμους θα πρέπει να αισθάνονται ασφαλείς και σίγουροι για τις παρεχόμενες σε αυτούς ιατρικές υπηρεσίες, όταν γνωρίζουν πως πρόκειται για ιατρούς που δεν κατέχουν την ειδικότητα;
- 3) Γιατί η Διοίκηση παρانونεμεί, επανειλημμένως, όταν με πρώτο και, σε πολλές περιπτώσεις, αποκλειστικό κριτήριο την έλλειψη εντοπιότητας αρνείται να προσλάβει ως Ιατρούς Εργασίας όσους κατέχουν και ασκούν την ειδικότητα; Αν προκληθεί ένα ατύχημα το οποίο θα μπορούσε να είχε

διαγνωσθεί από έναν ειδικευμένο ιατρό εργασίας, από ποιόν θα αναζητηθούν οι όποιες ευθύνες;

- 4) Πρέπει ή δεν πρέπει, για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα, που άπτεται άμεσα της υγείας των εργαζομένων, να θεσπισθεί ένα δικαιότερο και αποτελεσματικότερο σύστημα αξιολόγησης, έστω στα πλαίσια του Α.Σ.Ε.Π., που θα προτάξει τα ουσιαστικά προσόντα περισσότερο αυτού και μόνο του στοιχείου της εντοπιότητας; Δεν αναφερόμαστε, φυσικά, στην, αυτονόητη, περίπτωση κατά την οποία εμφανισθούν 2 Ιατροί Εργασίας, που κατέχουν και ασκούν την ειδικότητα της Ιατρικής της Εργασίας, να μοριοδοτηθεί, ενδεχομένως, συνεκτιμωμένων και των λοιπών προσόντων, αυτός που τυγχάνει δημότης του εν λόγω Δήμου.
- 5) Τελικά, τί απαντάμε σε αυτούς τους Ιατρούς, που έχουν αποκτήσει την ειδικότητα της Ιατρικής της Εργασίας, και παραμένουν άνεργοι εξαιτίας ενός παράλογου συστήματος; Τί θα πράξει, άμεσα, η Πολιτεία για να τους προστατέψει;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Νικολόπουλος Νικόλαος

Καράογλου Θεόδωρος

Καριπίδης Αναστάσιος